

In the first report of the laboratory analysis, it gives an indication that the children were suffering from sybrio-cholera.

ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದೇನೆ ಎನಾ ಅದು ಹೇಗೆ ಹರಡಿತು, ಡೀನ್ ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರು ಎಂಬುದು ಯಾವುದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗದಗ್, ಬೆಟಗೇರಿ ಅದರೂ ಒಂದೇ, ಧಾರವಾಡ ಅದರೂ ಒಂದೇ. 8 ಲಕ್ಷ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಿಡ್ ಡೇ ಮಿಲರ್ಸ್ ಉಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಮಿಡ್ ಡೇ ಮಿಲರ್ಸ್ ಸ್ಕೀಂ ಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತಗಲುತ್ತದೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

OFFICIAL RESOLUTION

Re : Revision Settlement Report

(Debate continued).

Sri C. S. HULKOTI (Mundargi).—I had sent a Short Notice Question on the same subject. I want to know whether that will be admitted or answered.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I will look into it.

Now, discussion on the Official Resolution can continue for some more time. I think there are many persons who want to speak. We shall allow the debate to go on for some more time before the Minister can reply.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನೆನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಚ್ಛಿರತಕ್ಕೆ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಾಸಕರುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ವತ್ತು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಒಂದು-ತೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದು ಈ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಆದಳತವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವರದಿಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಹಾಕಬಹುದಾದಂತಹ ಕಂದಾಯದ ಪರಿಮಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಗಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ರೈತನ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯೆಂದರೆ : ಅವನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿದಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ಮತ್ತು ಈಗ ಹಾಕಿರುವುದು ಹಾಕಬೇಕಾದುದು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಹ ಅದನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಆತ ನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ದೇಶದ ರೈತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತಿರತಕ್ಕ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರೂ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳೇ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶ 8-9 ಡಿಗ್ರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ದಲ್ಲೇ ಪ್ರಗತಿಯಾಯಕವಾದಂತಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಭರತಖಂಡದಲ್ಲೇ ಮಾದರಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಅನಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ದೇಶ ಬಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ದೇಶದ ರೈತರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಕೂಲಿಗಾರರು ಎಲ್ಲರೂ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಭದ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಮಾದರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾ ತೆರಿಗೆಯ ತಹಶೀಲ್ವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ

ಒಂದುವೇಳೆ ಇನ್ನೂ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಈಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎರಡುಪಟ್ಟು ಹಾಕಬಹುದು ಎಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೆಟ್ಲೆ ಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬತ್ತದ ಮತ್ತು ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದದ್ದು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂದಾಜನ್ನು ಘಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಜಾಗವನ್ನು ಕಾಫಿ ಬರಾಬು ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಕರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ಅಣ್ಣ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇವೆ. ಮತ್ತು ಜಮೀನು ಕಂದಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸೆಟ್ಲೆ ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ನಾರ್ಕಾಟ್, ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಇರತಕ್ಕ ಕಡೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 68 ರೂಪಾಯಿ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಟೀಬರನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

2-30 P.M.

ರೈತರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ರೈತರ ಕನಡಿನಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರು ಈಗ ಹೊಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಭಾರವನ್ನು ರೈತರು ಹೊರಲು ಶಕ್ತರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಸರಕಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ 10 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆದರೆ ಅನುಭವ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನುಮಾರು 5 ಎಕರೆ ಪರಿಮಿತಗೊಳಪಟ್ಟಿರುವ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳು 11,518 ಇವೆ, 5ರಿಂದ 10 ಎಕರೆಯವರೆಗೆ ಇರುವ ತೋಟಗಳು 2,040 ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿವೆ, 10 ರಿಂದ 25 ಎಕರೆಗಳವರೆಗಿರುವುದು 2,000 ಎಕರೆ ತೋಟವಿದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ದೊಡ್ಡ ಖಜಾನೆ ಇದೆ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಅನೇಕರಲ್ಲಿದೆ. ಸೇಕಡ 90 ಮಿಂದ ಸಣ್ಣ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 68 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹಿಂದೆ ಕಂದಾಯದ ಬಾಕಿಗೆ ಹರಾಜು ಸಹ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವಂತೆ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಾದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ರೈತರಿಗೇನು ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಈಗ ರೈತರು 68 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬೋನಸ್ ಬೇರೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಆಳಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 40 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಎಕ್ಸ್ಟೆಂಜು ಡ್ಯೂಟಿ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್, ಸೂಪರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಮರ್ಯಾದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅನೇಕರು ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಆರೋಚಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಅದ ಕಾಫಿ, ಅಡಿಕೆ, ರೇಷ್ಮೆ, ಏಲಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಅವನ್ನು ಬೆಳೆದವರು ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲು ಕಾಫಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಟನ್ 150 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈಗ 580 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದು? ಸರಿಯಾದ ಹೊರ ಹೇರಿ ರೈತರ ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಬೇಕು. ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಧೇಯ ವಿನಮಯ ಗಳಿಸುವ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಗದಾಪ್ರಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. 3-4 ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಎತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗುದ್ದಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ರೇವತಿ ಮಳೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಡುವವರು. ಅಂಥವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರ ಹಾಕಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾಫಿ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ

ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಆ ಬೆಳೆಗಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಹೇಳದೆ ಎದೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ವರದಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ 80 ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದು. ತರೀಕೆರೆ, ಬೀರೂರು, ಕೊಪ್ಪ, ಶೃಂಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ 78 ರೂಪಾಯಿ, ಚಾಮರಾಜನಗರದಲ್ಲಿ ಚುಲ್ಕರಿಗೆ 488 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಕಿರುವುದು ಗದಾ ಪ್ರಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ, ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ರೈತರು ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಈಗಿರುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿದರೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಪುನರಾಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂದು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೂ ಕೂಡ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ 33 ರಷ್ಟು ಎರಿಸಬಹುದು, ಅದನ್ನು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹಿಂದಿತ್ತು. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಿದೆ, 33ಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ 66 ಮಾಡಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೆ 500 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ರೈತನನ್ನು ಅಥವಾ ಪರ್ಫಿಟ್ ಪಡೆದು ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂಗಿಗಿಂತ ಮೂಗುತಿ ಭಾರ ಎಂಬಂತೆ ಈಗಿರುವ ತೆರಿಗೆಗಳ ಹೊರೆಯೇ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಈ ವರದಿಯಂತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ರೈತ ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಶೇಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಹೇರಬೇಕು? ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀರು ಸರದಿ, ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಲೆವಿ ಮುಂತಾದುವೆಲ್ಲಾ ಇರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದ್ದಾದರೆ ರೈತನ ಗತಿಯೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಗೋಮಾಳವನ್ನೂ ಹಂಚಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೋಮಾಳವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕದರೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ರೈತರಿಗೆ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವವರೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ; ಹೊರಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ರೈತರನ್ನು ಉದ್ಧಾರತೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ವರೆಗೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವವರ ಬದಲು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ವಾಗಿರುವ ಇರಾಖೆಗಳನ್ನು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಗೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಭೂಕಂದಾಯ ದಿಂದ ಬರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ಸಂಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಲು ಸರಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇನ್ಯಾರು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನರಿತು ವ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸರಿವು ನೀಡಬೇಕು. ರೈತರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 230 ಮಂದಿ ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೇ ಇರುವಾಗ ರೈತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವರು ನುಡಾರಿಸದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯ ವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜಮೀನೇ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಬೆಳೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಎರಡು ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆ ಬರುವ ಕಡೆ ಒಂದು ಪಲ್ಲಾ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಜಮೀನನ್ನು ತರಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, 20 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಇರುವ ಕಡೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಕೆರೆ ಅನುರಂಜನವು ಜಮೀನು, ನಾಲೆ ಅನುರಂಜನವು, ಮಳೆ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿರುವ ಜಮೀನು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಪಂಗಡವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೆ ಜನ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇಸಿಕ್ ಲೆವಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಟಿಪ್ಪು ಅದಕ್ಕೆ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸ್ಟೋನ್ ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಏನೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಬೆಳೆಯ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 30ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

(ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಂ. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ)

ಹಾಕದಾರದು ಇದಕ್ಕೆ ಮೀರಿದರೆ ಸೈತಾನ್ ರಾಜ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಆರೋಪ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ಹೇಳಿದರು. ಅಂದು ಫೈಂಗಂಬರ ಹಬ್ಬ. ಆಗ ಹಾಕಿರುವ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಶೀಲೆ ಈಗ ನಿಕ್ಕಿದೆ.

ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತೋ ಹಾಗಾದರೂ ನಾವು ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಆಳತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಮೇಲಿನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಿ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಎರಡು ಮಾವಿನ ಮರ, ನಾಲ್ಕು ಕತ್ತಲೆ ಗಿಡ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಗಾರ್ಡನ್ ರಾಂಚ್ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟು 60-79 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಲು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು, ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಈ ರಿಫೋರ್ಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ 50 ಪೈಸೆ ಇದ್ದುದನ್ನು 10-12 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಹೀಗೆ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ 16-17 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅದರಿಂದ ಫಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಫಲ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಡಿಕೆಗೆ ರೋಗ ಬಂದರೆ ಅದರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಸಲು ಎಷ್ಟೋ ದುಡ್ಡು ಬರ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ತೋಟ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಗುರಿಯಾಗಿ ರೈತ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡಿಗೆಳೆಗೆ, ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಈಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ತೆತ್ತು ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರ ಇರಾಖೆ ಯಿಂದ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಕಿಗೆ ಜಮೀನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ನೂರ್ಮಡಿ ಹಾಕಿದರೆ ರೈತನ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕಂಪ ನನಗೆ ಇದೆ. ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಸಾಲದ ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ರೈತನು ಸಾಲದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಕರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲಾರ್ಥಿ ದೇಶದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಅವನರವನರ ವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರು ನಿರ್ನಾಮವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ಪೂರ್ವಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದ ಕೆಳಗೆ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲಾ ಕೆಳಗೆ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದರಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬತ್ತದ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪೂರ್ತಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀರಾವರಿಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇನ್ನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಸರ್ವೆ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಫೋರ್ಮ್‌ನ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ವಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಜಾ ಹಿತೈಷಿಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡದಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ (ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ (ಬಿಳಿಗರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹೈತ್ತೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಬೆಂಬಲ ವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ

ನವಾಜದಲ್ಲು ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆದರ್ಶ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೋ ಅದೊಂದನ್ನೂ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ಕೂಲುಗಳಾಗಲೀ, ರಸ್ತೆಗಳಾಗಲೀ, ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸಾಂಕೇತಿಕ ದೇವನ ವನ್ನು ನಡೆಯಿಸತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ/ಬೇಕು... ಅದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿನಿಂದಲೇ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಕೆಡವಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪು ಎಸೆಯಬೇಕು. ಆಗ ಅದು ಬಿದ್ದರೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಬರೇ ಮಂತ್ರಿ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಳೇ ಮೈನೂರಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದದ್ದು ಹೊಸ ಮೈನೂರು ರಚನೆಯಾದಮೇಲೆ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಜನಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ನಾವು ನೂರು ಕೋಟಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ದಿಂದಲೂ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶ ರೈತರ ದೇಶ. ನೂರಕ್ಕೆ 80 ಭಾಗ ಜನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರೈತ ದೇಶದ ಚೆನ್ನ ಮೂಲ; ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರೈತನದೇ ಹೆಚ್ಚು ಬಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ, ವೈರಾಜ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಪುರು ಮಾಡಿದ ರಾಗಾಯು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಯಾವ ರೈತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅನುಮಾನವಿದೆ, ಯಾವ ರೈತನ ಜೀವನ ಸುಖಮಯವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದಕ್ಕೆ 17 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ರೈತನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಆತ್ಮಗೃಹವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬೆಪ್ಪದ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಹಿಯಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಹೊರಗೆ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಕೂಡ ಒಳಗೆ ಸೌಕರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರೀ-ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ನುಮಾರು ಮೂರೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಕಂದಾಯದ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಏನು ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನುಮಾರು ಏಳು ವರ್ಷ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು, ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳು, ತಜ್ಞರು, ಪಾಠ್ಯರೂ ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ವರದಿ. ಬಹುಶಃ ಇದನ್ನು ಓದಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳದಿವಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅದೊಂದನ್ನೂ ಓದಿದ್ದಾರೆಂದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಾಣ್ಣೆ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳಿರ ತಕ್ಕದ್ದು ಸಹಜ. ಇದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ವಿಚ್ಛಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚ್ಛಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ, ಏರುಪೇರುಗಳಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈ ವರದಿಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ರೀಸರ್ವ ಮಾಡುವಾಗ ತರೀ, ಬಾಗಾಯಿತು ಮತ್ತು ಖುಷಿ-ಈ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಎಂಗಡಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೂ ವಿಧಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಸಹ ಬಂದಿವೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಏರುಪೇರು ಗಳಿರುವುದು ನಿರ್ವಹಣಾವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ವರದಿಗಳನ್ನು ನ್ಯೂಲವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ತಜ್ಞರು ಈ ವರದಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗು ತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು 2 ಕೋಟಿ 40 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ, 24 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ತರ ಮತ್ತು 7 ಲಕ್ಷ 90 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ತೋಟ ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನು ಅದನ್ನೇ ಆವರಿಸಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವರು ಕೋಟಿಗಿಂತರ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೀ-ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕಂದಾಯವನ್ನು ನ್ಯೂಲವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂಬುದು ಈಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಈಗ 2 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಶೇ. 100 ರಷ್ಟು ಆಯಿತು. 30 ವರ್ಷಗಳ ಗೊಂದು ಸಾರಿ ರೀಸರ್ವ ಮಾಡುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. 30 ವರ್ಷ ಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಭೂಮಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು, ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ

(ಶ್ರೀ.ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ)

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಭೂಮಿ ಬಹಳ ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 30 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಾರ್ಥಿಸರ್ವೆ ಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ಕನಿಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯಾಗದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ವಿಧಿಸುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರೈತನಾದವನು ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕಂದಾಯ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಎರಡನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಈ ಪ್ರಭಾಪ್ತವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವನ್ನಾದರೂ ನಡೆಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವೇನೂ ಹಾಗೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮೂರೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದರಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೂಲುಗಳು ಮತ್ತು ಸೇತುವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಪ್ರಗತಿಗೋಸ್ಕರ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ರೈತರಾದವರು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಹಿಂಜರಿಯದಾರದು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಭಿನ್ನಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು 7-8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳು ಆಗಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ನಮಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗೂ ಅವರು ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಆಗ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. 3ನೇ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ್ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜನತೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಉಂಟಾಗ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದರ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಮೂರೂವರೆ ಕೋಟಿ ಗಳಿಂದ ಎಳೆಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು 10-16 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಿಂದ ಬರುವುದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ 20-27 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಜ್ಞರು ಏನು ವರದಿಗಳನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಪಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಡೀ 19 ಡಿವೀಷನ್ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ತರೀ ಜಮೀನಿನ ಭಾಗವನ್ನೂ ಕೂಡ ಬುಟ್ಟಿ ಜಮೀನಿನಂತೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 100ರಷ್ಟು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ; ಬುಟ್ಟಿ ಅಡಿಕೆ ಮುಂತಾದ ತೋಟಗಳ ಎಷಯದಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು. ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಎಷಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಈಗಾಗಲೇ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಬುಟ್ಟಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ರೈತ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕಾಫಿ ತೋಟದವರು ಅಥವಾ ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯುವ ತೋಟದವರು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಬಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬಹುದು ?

ಶ್ರೀ.ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ.—100ಕ್ಕೆ 100ರಷ್ಟು ತರೀ ಬುಟ್ಟಿ ಕಂದಾಯ ಎರಿರುವಾಗ ಅವರು ಶೇ.150ರಷ್ಟು ಕೊಡಬಹುದು. ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ತರೀ ಬುಟ್ಟಿ, ಕಂದಾಯ ಅದರ ಅಪಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದರಷ್ಟು ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರ ಜೊತೆ ಅನೇಕರು ವ್ಯವಸಾಯಿಗಳಾರರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನಸ್ತೋತವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಒಂದು ಸಂದೇಹವಾಂಥ.

ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಯಜಮಾನಿಕೆ ಇರತಕ್ಕವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇರವಾಗಿ ಭೂಮಿ ಉಳುವ ರೈತನಿಂದ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಷ್ಟ ಕೊಡದೆ ಪಡೆಯಬೇಕು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವನು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಂಥ 3-5 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಹುಶಃ ಒಂದು ಅವನು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈಗ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಕರ್ಯ ಆಗಬೇಕೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದೇ ಬೇಡ, ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ರೈತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬರ್ಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಧರ್ಮಾಯುತವಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಭಾರ ಅವರಿಗೆ ಆಗದೇ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಣ್ಣುಪುಟ್ಟ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಆಗಬಹುದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಬಹುದು. ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು. ಇಂತಹ ನಣ್ಣುಪುಟ್ಟ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಿಯಮದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ವ್ಯವಹಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಂಜನಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಿಪ್ಪುನೇರಿಗೆ—ಮಲ್ಲೂರಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಜನರು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ಗಾರ್ಡನ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅದರ ಬೆರೆಯನ್ನು ರೂಪಾಯಿ 2.37 ಇದ್ದುದನ್ನು 27.65ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದೆ. ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಯಿತು. ಅದು ಶೇಕಡ 411ಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ತೋಟ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಶೇಕಡ 411ಕ್ಕೆ ಏರಿಸತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಆಗಿದೆ. ಖುಷಿ ಮತ್ತು ತರೀ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಖುಷಿ ಭೂಮಿಯೆಂದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮಳೆಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆಯೇ ಹಿಪ್ಪುನೇರಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ, ಇದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಜನ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಜನರ ಮುಖ್ಯ ಕನುಬಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಹಿಪ್ಪುನೇರಿಗೆ ಕನಬೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಾದರೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಆ ಒಂದು ಉಪಕಸಬು ಆ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಾರರಿಗೆ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲೂ ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The House will now adjourn to meet again after half-an-hour.

The House adjourned for lunch at Three of the Clock to meet at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

3-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಾನು ಆಗಲೇ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಟರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಹಿಪ್ಪುನೇರಳೆಯ ಕಸಬನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ತೋಟಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದರಷ್ಟು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಮಾಡ ಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನುಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಪ್ಪುನೇರಳೆ ಎನ್ನದರೂ ಮಳೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಲ್ಲ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬೆಳೆ. ಜೋಳ, ರಾಗಿಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಳೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಹಿಪ್ಪುನೇರಳೆಯ ಬೆಳೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಬರೀ ಮಳೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಉಪಕಸಬನ್ನು ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಜನಗಳ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಲ್ಟರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇತರ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ತಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯ ಉತ್ತಮವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಉಳಿದ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ರೀತಿಯ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯ ವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 80 ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಜನ ಇರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ರೈತ ಬಾಂಧವರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು, ನಂತರ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಈ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಂಧೋಲನವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಾಗಲೀ ಆಳುವ ಪಕ್ಷದವರಾಗಲೀ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇ ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಒಂದು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸಿರುವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಉಪ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ದಿವಸ ವಿಧಾನಸೌಧಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಡೌನ್ ವಿತ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಗೌರವೆಂಟ್ ಡೌನ್ ವಿತ್ ಜತ್ತಿ ಗೌರವೆಂಟ್ ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೊಂಡರು. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಉಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೌನದಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಅವರು ಇದನ್ನ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವು ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ, ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ, ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಜನರ ಕಣಿಗೆ ಮಣು ಎರಚುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿ ಅವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಳುವ ಪಕ್ಷದವರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಗೊಡ್ಡ ಬೆದರಿಕೆಗೆ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರ ಹಿತ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತನ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕಾದಿಟ್ಟು ರೈತನ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ರೈತರ ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ರೈತನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಏನೊಂದು ಆಚರಣೆ ಇದೆ, ಆ ಆಚರಣೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಗೌರವಯುತವಾದ, ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ಪಡಿಸಿ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ರೋಪದೋಷಗಳೇನಿವೆ; ಅವುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಅವರು ರೈತಬಾಂಧವರ ನಿಜವಾದ ಹಿತೈಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರು ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು ಎಂದು ಭಾವಿಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಸರಕಾರದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ರೈತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಸರಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತೆ ಅನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ, ಆಳುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಗೌರವ, ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದರಂತೆ ಸ್ಟಂಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂತ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ರೈತರು ಸರಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸರಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ರಕ್ಷಣೆ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ, ಆ ಒಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸುಬನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ರೈತಬಾಂಧವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು; ಯಾವ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ, ಅದು ಆತನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು. ಅವನ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನೇನು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರು, ಮತ್ತಿತರ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಸರ್ವರೂ ವೆಚ್ಚತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಂದಾಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಯೆಯಿಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಬಹಳಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಭೂಗಂದಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ; ಅದು ಬಹಳ ಅಲ್ಪ. ಈ ಭೂಗಂದಾಯ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥವಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಚರ್ಚೆಗಳು, ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದದ್ದು ಬಹುಶಃ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಈ ಭೂಗಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ಏನು ರೈತರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೋ ಆ ಬೆಳೆಯ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬರಾಯನ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಭೂಗಂದಾಯ ಬಂದಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ; ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಭೂಮಿಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ನಾಲ್ಕನೇ-ಒಂದು ಎಕರೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ರೈತರುಗಳು ನಾಗರಿಕರಾದರೂ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಭೂಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪ್ರೀತಿ ಬೆಳೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏಥಾಯ ಕವಾದ, ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಬಹುಶಃ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತ ರಿಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಸಣ್ಣ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ರೈತಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಡಕು ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಒಂದು ವಿಧೀಯಕವನ್ನು ತಂದರೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಏನಾದರೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಏಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕೃತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತ ಏನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೋ ಆ ಬೆಳೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಕೊಡುವಂಥ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಾಧಕವಾದವುಗಳನ್ನು, ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವ ಅಫೀಸರುಗಳು ಒಂದುವೇಳೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಆಕ್ರಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಇಳಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾಗಿ (ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ) ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವಾಗ, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಾನಸ್ಥಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಿ, ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸಿ, ಅವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri S. S. KOLKEBAIL (Coondapoor).—I raise to support this resolution brought up before this House. This resolution is placed before this House as per provisions of Section 121 of the Mysore Land Revenue Act of 1964. It reads as follows :

(1) " The Settlement Report, together with the objections, if any, received thereon shall be laid before each House of the State Legislature, and after both Houses approve the Report with or without any modification by a resolution moved in this behalf, the State Government shall pass orders in conformity with such resolution :

Provided that no increase in the standard rates proposed in the Settlement Report shall be made unless a Fresh notice as provided in Section 119 has been published in each village affected by such rates, and after considering the objections, if any, received, such rates are approved by a resolution moved in this behalf by both Houses of the State Legislature.

The orders passed by the State Government under sub-section (1) shall be final and shall not be called in question in any Court.

In pursuance of this section, the Minister for Revenue has moved this resolution. But it requires some modification as contemplated in the Act itself. The Section itself empowers this House or Government to make necessary modification. The proposals submitted by the Settlement Officer for enhancement of rates have not been scrutinised properly as contemplated under Section 119 of the particular Act. All the Hon'ble Members both Congress and Opposition benches are not happy over the enhancement of the rates. Every one of them spoke of their mind. Some of them criticised vehemently that this report placed before the House has not been properly dealt with. The Settlement Officer had not toured all the villages. He has simply copied most of the items from the earlier reports or the District Gazetteer. Such a report has been consolidated and placed before this House. He has submitted the consolidated report to the Deputy Commissioner who in turn submitted to Government through the Divisional Commissioner and the Commissioner of Survey, Settlement and Land Records.

We have got the power to amend the same when certain difficulties arise. Sri D. M. Siddiah who is the Secretary of the Organisation has spoken about some of the difficulties. He and many others said that the rates fixed, whether for Coffee Estates or Garden lands or Arecanut lands or Mulberry, are high and it would result in heart-burning to the ryots. This Section itself empowers us to amend and modify. It has to be exercised to the benefits of the ryots. We cannot indiscriminately collect the money from the ryots. There should be some flexibility in these matters. Laws are by nature changeable. In view of the extraordinary power conferred under Section 121 we have full powers to reduce from $6\frac{1}{4}$ to 4 per cent or even from 4 to 1 per cent. We should reduce it in a manner that the ryots will not be hard hit. We have to remember that the ryots have to pay other taxes in addition to revenue assessment. A major portion of the land in this State depends on rain though there are irrigation projects in almost all the

districts. It is only my District which is not on the irrigation map of the State. All other Districts have major, medium or minor irrigation facilities. Under the Irrigation Bill there is provision for betterment levy, water rates, maintenance cess, etc. This money is also to be collected from ryots. He has to pay from the usufruct that he gets from the land. He is willing to pay because, he gets benefit from the land. After collecting all these, the ryot will have very little left with him. Because of this position, most of the members have started an agitation that the rate should not be burdensome. The amount collected under the increased assessment will be 20 crores and not just 8 crores as represented in the resolution, if we take the other taxes also into account. Under the normal law no one can be punished twice for the same offense. But here we find the ryots have to pay water rate and also assessment at very high rates. Imposing such a huge burden is not consistent with the policies our party has propounded and they are incorporated in our election manifestos. We want to help the ryots. Government is already giving liberal assistance to the ryots though in a majority of the cases it does not reach them. The ryots are given free education, better health facilities and so on. The villagers had been benefited to some extent though it is not enough. On account of the lethargy we have inherited in the administration the money intended for the ryots do not reach their hands. In any case, the Government should take into account the overall burden on the ryots and keep the assessment at a level which would not hit the ryots too hard. It should also be remembered that people of five different regions have joined to make up the Mysore State. There are some areas where revision settlements have been done four times since 1896 and there are areas in which there have been no re-settlement or survey at all. In this context when we are thinking of a consolidated rate of assessment we must remember that some areas are paying very high rates already and any increase would greatly affect them. If the ryots are paying only 4 annas and it is doubled, they will have to pay only 8 annas, whereas if a ryot is paying for the same extent of land 9 rupees and if it is doubled he will have to pay 18 rupees. The amount of hardship in this case may easily be imagined. The disparities existing in the present rates should be taken into consideration. This might involve a lot of work, but the increase in land assessment will affect 80 per cent of the population and therefore sufficient safeguards must be provided to protect their interests. Even from the point of view of my party, I must say that it is the villagers who support the Congress Party. I am proud to say that. We must be honest in our sayings and doings. When we do anything, we do it from the election point of view. We have to look at these things also from the political point of view. The Opposition is staging a fast. It is just like the fast undertaken by Mohammedans during Ramzan times. They take food at nights and fast during day time. Our Opposition Members' fasting can be compared to the Ramzan Fast. It is not a fast in the real sense. It is for a political purpose and not really to help the ryots. They are least bothered

(SRI S. S. KOLKEBAIL)

about the ryots. Congress members are more interested in this matter. The Chief Minister or the Revenue Minister is interested in seeing that there should be some relief.

Section 121 has been introduced in the Act solely with the purpose of making modifications. Sri M. R. Patil insisted that this Section is necessary in the Act. We have not been shut from criticising the Chief Minister or the Revenue Minister, but such criticisms must be constructive. Most of the Congress members have stated that the rates are high. We have said that the officers have not discharged their duties properly. I do not blame them, because most of them have been brought up in the routine administrative atmosphere and they have no idea of the difficulties of the agricultural population.

4-00 P.M.

They have got no idea. For example, in my own district, Mr. Deputy Speaker, there are what are called *bailu* fields, *majalu* fields and *bettu* fields. When I read the Officers Report pertaining to Udipi Zone, I find this Office has not understood what is bailu, majalu and what is bettu. I am afraid he does not know what is dry land in our District; dry land means and include barren land and there is no cultivation. That land we keep only for the purpose of collecting green leaves and as a buffer area between the forest and cultivable lands. In spite of that, he has proposed that it may be charged Rs. 2-50 per acre. That really causes great hardship. Ryots do not get any income whatsoever from dry land. Still they are asked to pay Rs. 2-50 per acre. The Officer must have come from erstwhile Mysore State and evidently he does not know what is happening in the outside world. If people in South Kanara were to be assessed for dry lands out of which they do not get anything at all, is it justice? Is it equity? So, when the Officer proposes to charge Rs. 2-50 for dry land, it causes great hardship to the Ryots in that particular area. This particular dry land is necessary because it adjoins our worst land or kadim property or cultivable land and we have to grow green leaves in our dry land; the second thing is we have to keep that particular land which is called kumki, as a buffer area. Otherwise, wild animals come and destroy crops. We have to fence it and watch it. From western ghats side wild animals come and destroy our crops completely. So, for that purpose, enclosure is put to this dry land so that it serves as buffer area between the reserve forests and revenue forests on one hand and cultivable land on the other. Even if that land is to be charged and assessed, how much hardship will be caused to the Ryots can be imagined. Then regarding *bailu* fields, our land is the worst land in the whole of Mysore State, not only in Mysore State, but I would say in entire India. I am not saying this for the sake of Survey Settlement Resolution. It is a fact because we live on the coastal belt and we live in a malnad district. On the one

side we have got the Arabian Sea and on the other side we have got the Western Ghats. Our land is tapering towards the Hill or ghats and it is studded with hills and valleys. It is not just like *bailu* seeme land. It is the creation of Parashurama and not the creation of Brahma. Brahma *Sristi* land is very rich land and people living in the Deccan Plateau have got the richest land whereas ours is the worst land and hence our Ryots are not happy. The Ryots living in Parashurama *Sristi* land are poor and they live on *Ganji*. There is a proverb in Kannada that Parashurama *Sristi* people are '*are ganji*' people. Such poor people on such hopeless soil are carrying on cultivation and facing great difficulties. Of course, there are about 20 to 22 perennial rivers flowing in this area and during rainy season from June to August, there are periodical floods in almost all the years. On account of these floods, all the manure which we put to our fields are washed away. So, the little fertility of the soil is lost, hence the crop yield is very low. There is also heavy erosion to the fields on account of heavy rain and the Ryots find it difficult even to cultivate. All our lands are rainfed and there is no water made available under irrigation schemes. If there is one district which is not on the irrigation map of Mysore or India, it is only South Kanara District. For the last so many years right from 1952, our representatives at various levels are impressing upon the Government not to allow our waters to be wasted. We are told water, water everywhere, but not a drop for irrigation. That is our fate. Of course, we are trying our level best to have lift irrigation or vented. But our cry is in the wilderness. All the same, is district people pay assessment in time. The Survey Officer has observed that it is the reason why they must be assessed more. Is it a sin sir, to pay assessment in time. The reports of my District, North Kanara and Coorg pay assessment promptly because our people do not want to keep Government dues. With greatest difficulty we pay land revenue arrears and surcharge. Most of the Ryots have pledged their gold and paid assessment. I am really sorry for this Officer to observe that people who are prompt in payment must be made to pay more. If this kind of argument is to be accepted, then it is dangerous to rely upon such officers. They have absolutely no feeling for Ryots. This Survey officer seems to have been brought up and bred up in urban area. He does not seem to know village life. They know only one thing, i.e., to raise slogans and urge that they must be paid more and price of foodstuffs must be less. I think the Mysore Government have done one mistake in appointing settlement officers for this purpose : viz Survey settlement work. If they had appointed revenue officers, it would have been better. Most of the settlement officers have got absolutely no idea of the soil. They have no idea of rural life or the condition of Ryots. It is on account of that we find that most of the reports are blue prints of some old reports without using imagination. I would rather say that these officers who have submitted these reports have not applied their minds. They have failed in their duty. The Deputy Commissioners ought to have heard objections of the Ryots on merits. They have also not done their duty.

(SRI S. S. KOLKEBAIL)

There is a clear provision of law under the Land Revenue Act which says after hearing Ryots objection, the Deputy Commissioner must submit his report. They may say that they had sent some report to the Government. But as a representative of the people, I say that not a single objection had been heard by any of the Deputy Commissioners and disposed off on merits.

To that extent, they have not discharged their duty properly. So, there must be some rethinking. As I have already said, I press the Government to modify these Reports and redress the grievances of the Ryots.

As I had already said, dry land in my district ought to have been completely exempted from assessment. That is my submission. And wet lands ought to have been assessed at a lower rate than what is preferred now for the reasons already advanced by me. My district has its own peculiarities. It cannot be treated on par with other districts, on account of the peculiar soil condition of the District. That is why, there is heavy migration from this District to Bombay and other parts of India in search of work and food. Only few people are supported by the land that is under cultivation. The rest have to migrate. The yield from the land is poor. When ryots of other areas work for only 3 to 4 months. Our ryots are working for 6-9 months, in a year, still the ryots are not getting proper return for their work.

As regards the condition of our land or the soil one copy of the survey settlement Report of 1904 is kept in Mangalore and that copy is in the office of the Deputy Commissioner's Mangalore. In that, copy there is a copy of one letter written by an European officer to his mother wherein he said, 'I have not seen in the whole of Madras, the kind of land that is in South Kanara'. The soil of this District is so bad that it cannot bear any further enhancement. Apart from that, the present Survey Settlement officer who had visited my district had incorporated in his present report under discussion certain assurances given by the Government of Madras to the Ryots of South Kanara. I may be permitted to read here the Report.

"The period of 30 years guarantee under the existing re-settlement (i.e. First Revision) sanctioned under the former Madras Government Order Number 42 dated 5th January 1935 will expire in 1964-65; and consequently: the zone area will ripe for second Revision strictly in accordance with the principles of Land Revenue Settlement. So the present proposals for the Second Revision Settlement have been drafted in accordance with the directions issued under the Mysore Government Revenue Department Order No. 296 S.S.T. 62, dated 28-11-1962.

In spite of the assurance by the Madras Government is it fair that we should be assessed more because we joined the Mysore State we are subjected to this enhancement because the office feels that :

"It will be ripe for second Revision Settlement. So, the present proposals for the second revision settlement have been drafted in accordance with the directions issued under the Mysore Government Revenue Department Order No. 296... While enforcing the full recovery of assessment according to the sanctioned re-settlement rates of 1934-35, the former Madras Government under the then British Administration declared in 1937 as a matter of policy, that, there will be no further Revision settlement, and that, the rates then in force will not be enhanced. These orders were presumably issued by the then British Government without anticipating the abnormal rise in the prices of the Food grains and other Commercial crops; and the attainment of political independence by the People; and consequent steps in building up a prosperous and progressive nation, under the various Development activities involving huge expenditure."

From this, there is a clear indication and a clear undertaking given by a Colonial Government to the Right of South Kanara that there will not be any further revision at all, because the officer who conducted the then survey knew that the land was so poor that it cannot bear any further enhancement of assessment. In view of this, their assurance was incorporated in the rules. If we had continued in Madras and if this States Reorganisation had not come into force, there would not have been any enhancement of assessment to the Right of South Kanara.

Sri Y. MANJAYYA SETTY (Baindur).—There would not have been this speech also ?

Sri S. S. KOLKEBAIL.—Government has to take into consideration this sacred assurance or a promise which the erst-while Madras Government had given to the people of South Kanara before embarking on implementing proposals. Even at that time, people had rebelled and there was satyagraha also after a thorough enquiry into this the Madras Government gave that assurance in 1937. Even this enhancement was only to the extent of 12½ per cent and even that was collected at the rate of half an anna, one anna, one and half anna and two annas, because they were very reluctant to enhance at a stretch. Even that was collected in instalments. Therefore my submission to the Government through you Sir, is that this assurance by the erstwhile Madras Government should be honoured by this Government. Because South Kanara has been incorporated into new Mysore, we should not be penalised. There was also an assurance by our Chief Minister when he toured the entire district. Here I intend to quote him *in extenso*. He said : that the entire Karnatak State would be happy and I shall see that you are also happy. On this assurance, we have come here. Let not our people be betrayed and let the sacred words of the ex-Madras Government be

(SRI S. S. KOLKHBAIL)

honoured. I submit sir, that this assurance of the ex-Madras Government is binding on the Mysore Government, as a successor government under the States Reorganisation Act.

Now with regard to the garden land, there is a very interesting point. The garden in our district is not like garden in other districts. There is a garden in every house. Every house has got its own site—they are just like farm-houses and they are distributed and scattered in the village and every house has got what is called *mane-adi*; it is “the back-yard” of that house or ‘*hittulu*’ and in that back-yard, we have got one or two coconut trees one or two mango trees, one or two jack trees and the extent of the back-yard is not more 10 to 15 cents in most of the cases. Such things have been classified in 1902 and 1934 as garden lands to be assessed at Rs. 29/- per acre, it will be rather fallacious. It is not garden in the strict sense of the term as it is in other places like Coorg, or the coconut garden in Arsikere. It is a small area containing only one or two coconut trees, mango trees and jack trees or in some cases a tamarind tree. If such pieces of land are to be assessed and that too at Rs. 29 per acre, the ryots will be very much affected. This peculiarity of the particular locality has not been taken into consideration by the Survey settlement officer. Therefore, his proposals pertain in the District of South Kanara to the garden land has to be modified. It has to be reduced at least to the old assessment rate.

Now, about the arecanut garden—In South Kanara, it has been proposed to assess arecanut gardens at Rs. 80 per acre and Rs. 120 per acre. This is the proposal of the Survey Settlement officers attached to South Kanara. You please compare these rates to those proposed by the Settlement Officer attached to North Kanara. In regard to arecanut, the report of one officer does not agree with the other. The soil conditions are the same, the climatic conditions are the same and the crops are also the same, but the reports are different. We have therefore to come to the conclusion that these officers have not applied their minds in a proper manner. These are the only two coastal districts in the entire State of Mysore. In North Kanara it is assessed at Rs. 22 per acre whereas in South Kanara it is assessed at Rs. 80 and Rs. 120. Is there any reason or rhyme? If arecanut garden land is to be assessed at Rs. 22 in North Kanara, is it reasonable to ask South Kanara areca growers to pay at Rs. 120 per acre? Is there anything more fantastic than this? Is it not discrimination? Because the survey settlement officers have not applied their minds, should we pay—it all depends on the influence brought on the officers. Arecanut growers in North Kanara made these officers fall a prey to them. Because our people did not care for them, we are assessed at a higher rate. With regard to a same class of land, when the conditions are the same in two adjoining districts, the proposed assessment is different. This one circumstance is sufficient for the Government to come to the conclusion that though ought to have

been based on scientific basis, these officers have failed to discharge their duties properly. My submission is that the proposed assessment of Rs. 22/- in North Kanara has to be applied in South Kanara also. Otherwise, it will cause great hardship to the ryots of South Kanara. In the same area, if one man has to pay more and another has to pay less, it is nothing but discrimination. In such matters, we have got full right to go into these matters and modify. I submit that Government will take steps to see that the rates proposed in South Kanara be reduced to Rs. 22. It may be said that arecanut garden owners are making a lot of money. But somebody should see how they are making money. These arecanut gardens are abutting the Western Ghats in my district. The place is full of wild animals. On the one side, the arecanut garden owner has to face bison and on the other tigers. Not only bison and tigers, but many other wild animals are there and they destroy the gardens. Over and above that, there are thieves also. Wild animals can be controlled, but thieves cannot be controlled by the garden owners. Thirdly, there is the arecanut garden pest. Most of the arecanut garden owners spray insecticide. But the yield is, many a time, little or nil. Only after the banning of Singapore arecanut, the prices of arecanuts have gone up. Prior to that most of the arecanut garden owners sold away their gardens and went away to Bombay. As I had already submitted above, the assessment may be fixed at as proposed by the Survey Settlement Officer of North Kanara, i.e., from Rs. 9 to Rs. 22, because, he seems to have gone deep into the matter, that arecanut garden people are not so prosperous as to be taxed so high.

With regard to the coconut gardens, I have got a proposal to exempt only these gardens which do not have more than 50 Fifty coconut trees in an acre of land, or they may be assessed at wet rates. That is my suggestion.

My another suggestion is, if the Government wants to remove all these disparities, I would suggest — some of my Congress friends are also suggesting—that all the lands in the State, including rain fed land, may be treated as dry land. Dry rates may be doubled up and assessment may be fixed accordingly, and then water rates, maintenance cess and then betterment levy and all the other levies can be collected. By adopting such a method, I am quite sure that Government can easily collect a sum of eight to ten crores by way of land revenue and the ryots also will be happy to pay it. There won't be any heartburning and Government can easily collect ten to twelve crores, for their Third Five Year Plan and also for the implementation of the Fourth Plan. In fact, I would say that the revenue will be even more than fifteen crores of rupees. There won't be any difficulty. We have calculated and I am sure it will come to 15 crores. What the officers may have supplied to you is not correct. All these years, somehow or other, the department has not collected the water rate. All the Ryots in the irrigation area have not been paying the water rate. They were not feeling the strain. And if they are to pay, there or four times the present rate then there will be heart-burning. We can conveniently

(SRI S. S. KOLKEBAIL)

fix the assessment at a lower rate and then modify as per section 121 of the Mysore Land Revenue Act and remove all hardships. We the representatives of the ryots are interested in seeing that the enhancement should not burden the ryot who has to grow more food.

In the Fourth Plan the Government is interested in seeing that lot of money is pumped into the agricultural sector. By pumping money, we should see that the ryots stick on to their villages and take up agriculture. If we reduce the assessment or make him feel that the dues are less than one-sixteenth, I am sure they will continue to stay in their villages and a lot of unemployment problem will also be solved. Today most of our village people are migrating to the cities in search of petty jobs because they find that agriculture is not a profitable occupation. To make them feel that the village life is much better than urban life, you should give them some incentives. So, I submit that Government should bestow some thought on this matter and as contemplated in section 121 they should modify the proposals that have been placed before the House. By placing the proposals, the Government want everybody irrespective of party affiliation to talk about them freely so that Government can apply its mind and come to its own conclusions.

4-30 P.M.

AN HON'BLE MEMBER.—No quorum, Sir.

(Find that there was no quorum, the bell rang and after the quorum was formed, the debate continued).

SRI S. S. KOLKEBAIL.—Sir, I was referring to the difficulties which the ryots in South Kanara District are having in cultivating. As I said, the farmers are far away from the fields and these fields are bounded by ridges and we cannot reach them with the help of bullock carts. Everything has to be carried to and from the fields on head loads. The Survey Settlement officers have not taken these factors into consideration in making these proposal. These officers were thinking that they have been sent only to enhance the assessment. With that idea they approached the Subject and they do not seem to have applied their mind. If any D.C. or Divisional Commissioner or Commissioner for settlement had read this report, my submission is that they would not have accepted these proposals; they would have straightaway rejected them. Even during the British regime when they posted a Revenue Officer to a particular place, he would not take up the actual work without studying the topographical condition of the place. These settlement officers possibly visited my district in summer or winter. If they had come in the rainy season, they would have run away, because there is heavy rain there, the rainfall being 120 to 200 inches. If they had come then, they would have found under what difficult circumstances the ryots are growing paddy crops and other foodgrains. All our rivers are perennial but because of the salt water inundation, we have to put up

some mud dams and bale out the water and grow the second crop. Coondapur Taluk is my constituency. Its area is 600 sq. miles. It has got 100 villages. The cultivable area is only 63,000 acres, in that acreage we grow the first crop only from rain water. There are three categories of "Nanja" fields, out of which the battu fields depend entirely upon rain. Out of this 63,000 acres of Nanja lands, the second crop is raised only and in 9,000 acres mainly because of water difficulty. Manure also is not easily. Because of these difficulties the third crop has further gone down to 600 acres. If our ryots are supplied with manure at a lower rate, if they are supplied with pumpsets and if our rivers are banded with vented dams, I am sure our ryots will grow all the 3 crops without any difficulty. We have also asked the Government to put up vented dams in all the rivers and we have also said that we are prepared to pay even advance and deposits. It must also be borne in mind that 57 per cent of the district is covered with forest and so the ryots are faced with an arduous job in sticking on to this type of cultivation. I submit that it is for these reasons that the British gave an undertaking. This is a proper case where Government should use its prerogative to see that these reports are not accepted, but that the assesment rates are reduced considerably. I hope that the Government will take the necessary steps to see that these reports now before the House are completely modified and relief is given to the ryots so that they may grow more food and save a lot of foreign exchange which we are today spending in importing foodgrains from America and other countries.

Thank you.

†ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ (ಯಲಹಂಕ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿಸುವ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಪೈಪ್ಲೈನಿಕ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅದು ರೋಪಡೋಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ತಜ್ಞರು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏಳು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ನಂಬಿಂಥಪಟ್ಟ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದ ಅಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ನಾನು ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ, ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ, ಆನೆಕರ್, ರಾಮನಗರ, ಕನಕಪುರ ಮತ್ತೆ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಸೇಕಡ 93 ರಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚೆಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ನಾವು ಈಗ ಯೋಜನೆಯ ಅಧಿದಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕು. ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ರೈತನಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದರಿಂದ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ರೈತನಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ, ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಇವುಗಳಿಗೆ ಕೋಟಿಕ್ಕಿಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯೋಜನೆಯ ಅಧಿದಯಲ್ಲ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅತುರ ಪಡು

(ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ)

ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಕಂದಾಯದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ, ನಂಜನ ಗೊಡು ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಸೇಕಡ 500-600 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ದುಬಾರಿ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸೇಕಡ 100 ರಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಇರುವ ಕಡೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಸಲ ಅದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ರೈತನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸಿರುವ ಕಡೆ ಫುನರ್‌ಮರ್ಚ್ ಮಾಡಬೇಕು. ರಿಪೋರ್ಟ್ ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ ನೂರಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಫುನರ್‌ಮರ್ಚ್ ಮಾಡಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಕಡೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉಳಿದ ವಿಚಾರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಾಲ ಈಗ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ರೈತನು ಕೂಡ ಯೋಜನೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಏರಿವೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ನಮಗೆ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಲು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎ. ವಾಸಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ (ಸಕಲೇಶಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಸರ್ವೆ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪೂರಾ ಮರೆನಾಡು ಪ್ರಾಂತ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಬೆಳೆಗಳಾದ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯುವ ತೋಟಗಳಿಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವ ಕಂದಾಯ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಹಿಂದೆ ಎರಡು ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಖುಷ್ಕಿ ಮತ್ತು ಬಾಗಾಯತು ಎಂದು ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ತೋಟಗಳನ್ನು ಯಾವ ವಿಂಗಡಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಸಹ ಕೊಡದೆ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ, ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ, ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಫಾಟ್ ರೇಟ್ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇವನ್ನು ತೋಟಗಾರಿಕೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎ. ಪಿ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಅವರು ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ಮೋಗ ನಮಾಸ್ತೆಯನು ಹೋಗಿರಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಈ ಎರಡು ಬೆಳೆಗಳೂ ಕೂಡ ಖುಷ್ಕಿ ಬೆಳೆಗಳು ಎಂದು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಂದು ಅವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಗಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಅರೇಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾಫಿ ಬೋರ್ಡ್ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಬೆಳೆಗೆ ಒಂದು ಉನ್ನತಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳೆಗಳು ಕೊಡುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತು ಅದನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟ

ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲರಕ್ಕೆ ಅಭೀಕ್ಷಾರುಗಳು ಈ ಪರದಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯುವಂಥ ಬೆಳೆಗಾರರ ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಅವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಡ್ಯೂಟಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ವಿಧವಾದಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಇವತ್ತು ಆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರು ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಉತ್ಪತ್ತಿವಿದೆ—ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಪರದಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೂಡ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸಬಾರದು. ಅದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆ, ಖುಷ್ಕಿ ಮತ್ತು ಬಾಗಾಯಿತು ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಈಗ ಏನು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದರ ಎರಡರಷ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ಅವರ ಪರದಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಕಾಫಿ, ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಈ ಪರದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲ ಸರ್ವೆ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಗಾರರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಏತಕ್ಕೆ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಬೇಕು. ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಗಳಿಸುವಂಥ ವಸ್ತು ಇದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಕಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಲಕ್ಕಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಕಾಫಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲ ವಿನೇನು ಸೌಲಭ್ಯ ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯಗಳನ್ನುವಂಥ ಪದಾರ್ಥವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಯೆಂದರೆ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯುವಂತಹ ಒಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದವರು ಮಾತ್ರ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮರನಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈಚೆಗೆ ಈ ಬೆಳೆ ಅನೇಕ ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಗಾರರು ತಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿನ ಮರಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಎರಡು ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಪರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಈ ಎರಡು ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಏನು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿ ಗಾರ್ಡನ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಒತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು ಈ ಎರಡು ಸರ್ವೆ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಫ್ಯಾಟ್‌ರೇಟನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಯಾವ ಗುಂಪಿಗೂ ಸೇರಿಸದೆ ಕೆಲವು ತೆರಿಗೆ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ, ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್, ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಡ್ಯೂಟಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಏನು ಹಿಂದೆ ಸರ್ವೆಪರದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ನಮೂದಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ರಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮರನಾಡು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಂದಾಯ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮರನಾಡು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಇವತ್ತು ಖುಷ್ಕಿ ಅಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಬೆಳೆ ಬರುವುದಾದರೂ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ 3 ಕಾಸೂ ಕೂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಮರನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಖುಷ್ಕಿ ಪೈರೂ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯ ಅಶ್ರಯದಿಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ನಿರಾಪರಿ ಭಾವಗಳಿಂದಾಗಲೀ ಮರನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಮಳೆ ಬರಬೇಕು. ಮಳೆಯ ಅಧಾರದಿಂದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ತೆರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರಾಪರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆದು ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವತ್ತು ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ವಿಧಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಹಲವು ಸದಸ್ಯರು ಇವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಭೂ ಕಂದಾಯವೇ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬುದಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು, ಅದರ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ರೈತ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನು ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎ. ಪಾನ್ಸಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಎಂಬುದಾಗಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವರೀತಿಯು ಜಮೀನು ಆಗಿರಲಿ ಅ ಜಮೀನಿನಮೇಲೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರೈತನಾದವನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹದಿನಾರ ನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಭೂಕಂದಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರು. ಈಗ ಏನು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಯಾವರೀತಿಯರಾ ದರೂ ಕೂಡ ಎರಡು ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕೇ ಎನಾ ಇವತ್ತು ಭೂಕಂದಾಯವೇ ಇರಕೂಡದು ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ಕೂಡ ಭೂಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನೂ ರೈತರು ಒಡ್ಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗಾ ದರೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಟಂಗುಗಳನ್ನು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸಿದರು. ನಾನೂ ಕೂಡ ಆಗ ಆನೇಕ ಮಾಟಂಗುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೈತರು ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ತರಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಸರ್‌ಜಾರ್ಜ್ ವಿಧಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪಟ್ಟಿ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರ ವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಶ್ರೀಮಂತರ ವಾದವೇ ಹೊರತು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತ ತಾನು ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಕಂದಾಯದ ಎರಡು ಪಟ್ಟಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

5-00 P.M.

ಸ್ವಾಮಿ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಭೂಕಂದಾಯದ ರಿವಿಜನ್ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ವರದಿ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶ ಇದೆ. ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ರಿವೋರ್ಚ್ ನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯ ಒಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಭೂಮಿಗೆ ಒಂದು ಅವರೇಜ್ ರೇಟ್ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಒಂದು ಪಂಗಡಕ್ಕೂ ಸೇರಿಸದರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ರಿವೋರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಜಮೀನಿಗೆ ಅವರೇಜ್ ರೇಟ್ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೃಪೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಾದೇಗೌಡ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯಮೇಲೆ ಈಗ ಸುಮಾರು 5 ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು ಬಹು ಜನ ಈ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆಸಮಾಧಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮುಖಾಂತರ ಈ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾ, 30 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ಇದೆ, ಈಗ ವಿರಿಸಿತಕ್ಕ ಪುನರ್ ವಿಮರ್ಶಿತ ಕಂದಾಯದ ದರಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ; ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಈ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಆ

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರಿಗೆ ಗೌರವ ಇದೆ. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು, ದೇಶದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎನ್ನುತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೈತನ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ, ರೈತನ ಶಕ್ತಿಯಮೇಲೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಬಹುತೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಇರತಕ್ಕ ಜನಗಳೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 60 ಲಕ್ಷ ಜನ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಕಸಬನ್ನಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಕಸಬನ್ನಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ 60 ಲಕ್ಷ ಜನ ಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ವರದಿಯಿಂದ ಕಾಪು ತಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರೈತ ಈ ಒಂದು ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜನ. ಈ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ರೈತನಿಗೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ ಏನಿದೆ ಅದು ರೈತನಿಗೆ ಹೊರಲಾರದ ಭಾರ ವಾಗಿದೆ. ಅದು ಅವನಿಗೆ ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತಾಗಿದೆ, ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದ ದರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಪ್ ಕಟಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿವೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 3 ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಬತ್ತ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 7 ಪಲ್ಲಗಳಿಂದ 12 ಪಲ್ಲಗಳವರೆಗೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಕಬ್ಬು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 27 ಟನ್‌ವರೆಗೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ ರಂತೆ ನಮ್ಮ ಮಂಡ್ಯಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ರೇಟ್ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ ಬುಟ್ಟಿ ಜಮೀನಿಗೆ 2 ರೂಪಾಯಿ 37 ಪೈಸೆ ಇರುವುದು 4 ರೂಪಾಯಿ 86 ಪೈಸೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತರೀ ಜಮೀನಿಗೆ 9 ರೂಪಾಯಿ 50 ಪೈಸೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು 25 ರೂಪಾಯಿ 42 ಪೈಸಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಬಾಗಾಯಿತು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಜಮೀನಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು 25 ರೂಪಾಯಿ 42 ನಯಪೈಸಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಂದಾ ಯದ ರೇಟುಗಳನ್ನು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಈ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೋ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ.

“In spite of so many efforts made on the part of the Govern-
ment to improve the agricultural group, ryots have turned
their deaf ear”.

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನದಿವಸ ಆ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಎಷ್ಟು ನೋಂದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಬೇಕು, ರೈತನ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಮತ್ತು ಆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೈತನಿಗೆ ಒದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ರೈತ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವನು ಇದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಕೇಜ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜ ಗೊಬ್ಬರ, ಸಾಲ ವಗೈರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ರೈತ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ತೊಳಲು ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಪ್ಯಾಕೇಜ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮಿನಿಂದ ಏನೊಂದು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಏನೊಂದು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 125 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕಂದಾಯ ಬೀಳುವು

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಾದೇಗೌಡ)

ದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈಗ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ 400-450 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕಲ್ವೆವೇಷನ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಲ್ವೆವೇಷನ್ ಚಾರ್ಜಸ್ 450 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಂದಾಯ 125 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಒಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ 600 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ರೈತ ಬರ್ಕುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಬರ್ಕುಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಉಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು 300-400 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಆದರಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಸಂಸಾರದ ಬರ್ಕು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಅವರಲ್ಲಿ ನೀಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ತಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಂದಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸೂಲಮಾಡತಕ್ಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಬಾರದು, ಮತ್ತು ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ಆದರ ಮುಖಾಂತರ ಕಂದಾಯದ ದರಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆವೋ ಇದನ್ನು ಪುನರ್ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರ ನೀತಿ ಏನಿದೆ? ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ತತ್ವ. ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದ ಬಡ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಬಾರದು. ಅವನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಕಟ್ಟುವ ಒಂದು ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಿಸಬೇಕು; ಇಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೊರಲಾರದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಅವನ ಸೊಂಟ ಮುರಿದು ಹೋಗಿ, ರೈತನ ಅವನತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ವಾಟರ್‌ರೇಟ್ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಾಗ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅವನಿಗೆ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಏ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎೀರೆಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರವರು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿವಾರೆ. ಒಂದು ಗೆಜಟ್ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಮುಖಾಂತರ, 8 ತಿಂಗಳಿನಿಂದ 12 ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ 70 ರೂಪಾಯಿ ವಾಟರ್‌ರೇಟ್ ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; 4 ರಿಂದ 8 ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ 45-50 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ 12 ರೂಪಾಯಿ ವಾಟರ್‌ರೇಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ರಾಗಿ ಅಥವಾ ಕಬ್ಬು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಕರ್ಮಿಯುರಾ ಕ್ರಾಪ್ ಆ ನೀರಿನಿಂದಲೇ ಬೆಳೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು; ಆದರಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟಿಂಕ್ಷನ್ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾವೊರೂ ಹಳ್ಳಿಗಾದಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥವರು; ತಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಕಾಲಮೇಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹೆಚ್ಚು ಹರಿವೆಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು; ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ; ಏನೇ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸರೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ವಾಟರ್‌ರೇಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾಗ ಅದನ್ನು ಬೆರಸಾಸೆ ಮಾಡಿ, ಬೆಳೆಯ ಮೇಲೆ ವಾಟರ್‌ರೇಟ್‌ನ್ನು ವಿಧಿಸಿರತಕ್ಕದಾದ್ದು ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಆಗಿದೆ. 12 ತಿಂಗಳು ನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, 8 ತಿಂಗಳು ನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆಸೆಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು ಸಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಮತ್ತು ಶಾನುಭೋಗ. ಪಟೀಲರು ಶಾನುಭೋಗರು ಆಸೆಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ: ಕಬ್ಬು ಅಥವಾ ರಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ, ಅಥವಾ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ, 8 ತಿಂಗಳು 12 ತಿಂಗಳು ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಊಹೆ ಊಹೆ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಲ ಹೀಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ; ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೂ ಅದೇ ರೇಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಳ್ಳದಲ್ಲಿ ರೈತರನ್ನು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ವಶಕ್ಕೆ, ಒಬ್ಬ ಶಾನುಭೋಗ-ಪಟೀಲನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ರೈತರನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದು, ಹಿಂದಿನ ಪಾಗೆಯೇ ಪುನಃ ರೈತರನ್ನು ಶಾನು

ಭೋಗರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕಾಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ರೈತರು ಬಂದು 5 ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿವ್ವಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಈ ಶಾನುಭೋಗರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಬೇಡಿ. ಕಬ್ಬಿಗೆ ಒಂದು ರೇಟು, ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಳೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೇಟು, 8 ತಿಂಗಳಿಂದ-12 ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೇಟು, 4ರಿಂದ 8ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೇಟು, ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಮೇಲೆ ವಾಟರ್‌ರೇಟ್ ಫಿಕ್ಸ್‌ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ವಾಟರ್‌-ರೇಟನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್‌ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಮಾತಿನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಒಂದು ರಿಫೋರ್ಮ್ ರೈತರನ್ನು ಬಹಳ ಗಾಬರಿಗೆ ಈಡು ಮಾಡಿದೆ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ಗಾಬರಿಗೆ ಈಡು ಮಾಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಒಂದು ರಿಫೋರ್ಮ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದಿಕ್ಕಾದರೂ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈತನ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ, ಅವನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ದರವನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಏನು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದರೋ, ಅದು ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ನಮಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಎದೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ಆತುರವಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಅದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ರೈತನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ, ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕ್ಷೇಮವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಚೌಗೌಡ (ಯಶವಂತಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವತಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭೂಕಂದಾಯದ ಸೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ವರದಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಬಹಳ ಅಮೋಘವಾದ ನೂಟನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರು ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಈ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯು ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನಮಾಳೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಏರುಪೇರುಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಅವರು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಆಧಾರವಿಲ್ಲ: ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಭಾಗವನ್ನು 150 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಏರಿಸಿ, ಇತರ ಭಾಗವನ್ನು 100 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಬರುವುದರಿಂದ, ಈ ವರದಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾದುದು.

ಈವತ್ತಿನ ದಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗದ ಜನ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವ ಈ ಒಂದು ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. 30 ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ ಸೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸಬನ್ನು ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವವರೂ ಎಂದು ಅಪ್ಪಾಣಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಧ್ಯಾವಂತ ಜನ, ಸುಖಪ್ರಿಯರಾದ ಜನ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸಬನ್ನು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ, ಬೇರೆ ಕಸುಬುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟು: ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ, ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸುಬು ಹಣಕಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ದಾಂತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಸಬನ್ನು ಬಿಡಿದು ವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇನ್ನು ಏನೂ ಅಲ್ಲ, ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದು ಒಂದು ಮಾನಕ್ಕೆ, ಗೌರವವುಳ್ಳ ಕಸಬಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ಅದೇ ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸುಬಿನಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣಗಳಿಸಿ, ಸುಖವಾದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿನಂಥ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಚೈರಗೌಡ)

ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಸರಿ ಎಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೋನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು, ಬೆಂಗಳೂರು ಸುತ್ತಲು ಅವರಿಸಿಕೊಂಡ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಪರದಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಕೂಲಿ ಗಾರರು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಕೂಲಿಗಾರರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೊಂದರೆಡೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬಂದಿದ್ದು, ಅವರು ಅವರ ರೇಬರರಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ಸಂಬಳ, ಇತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಒಂದು ಸುಖದ ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಮಿಕನೂ ಸಹ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ಆಂಶವನ್ನು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೂಲಿಯವರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಿದೆ, ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನ್ನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಹಾಗೇನೇ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಕ್ಸಾಂಪಲ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದಷ್ಟು, ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವೊತ್ತು, ರೈತನ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರೈತ ಹಾಕಿದರೆ, ಹಿಂದೆ ಏನು ಇತ್ತೋ ಇವೊತ್ತೂ ಅದೇ ಇದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂತಹ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ದಾಖಲೆ ವೆಸ್ಟಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಸ್ತಿವಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ನಿರ್ದೇಶನಗಳೂ ಇವೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುವವರು ಇಂತಹ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದಾಗ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ಬೆಳೆ ಎಂದರೆ ರಾಗಿ. ರಾಗಿ ಬೆಳೆ ಮಳೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಯುವಂತಹ ಬೆಳೆ. ಇಂತಹ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರೈತ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ರಾಗಿ ಬೆಳೆ ಮಾಡುವ ರೈತರಿಗೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಇತರ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ, ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಅವತ್ತಿನ ರಾಗಿ ಬೆಳೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ 30-32 ಸೇರುಗಳಷ್ಟು ರಾಗಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಿದ್ದ ರೇಷಗೂ ಈಗಿರುವ ರೇಷಗೂ ನೋಡಿದರೆ ಈಗ ಒಂದು ಸೇರು ರಾಗಿಗೆ 75 ಪೈಸೆಯಷ್ಟು ಆಗಿದೆ. ರಾಗಿ ಆಗುವುದಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಲೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಅವನು ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಇದು ನನ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ, ಇದೆಯೋ ಅವನ ಮೇಲೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ cash crops ಮಾಡುವವರ ಮೇಲೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಂತಹವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೂ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ಯಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ಸ್ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಮುಂದಿನ ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ರಿಪಿಷನ್ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಅದರ ಈ ಮಾರ್ಗ ಬಹು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಭಾಗ

ದಲ್ಲೂ ಜನರಿಗೂ ಯಾವ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಇದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಾರದು ಎಂದು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಇಂದು ಇತರ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳವರು ಇದನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೋ ಆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ರೈತ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸದೇ ಇರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾ ಗುವ ಆನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಈಗಿನ ಗಂಡಾಂತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಹೊರೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮವನ್ನೂ ವಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಆಸೆಯನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ಕೆಳಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇರುವಾಗ ಇದನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಲ್ ಕನ್ಸರ್ವೇಷನ್ನು ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾ ಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಲ್ ಕನ್ಸರ್ವೇಷನ್ನು ಬಹಳ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಇವೊತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಸೆಯಿಂದ, ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವದಿಂದ ಸರಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಗಳು ಆಗಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಾಗಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವೊಂದೂ ಆಗದೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಭೂಮಿಯ ಸಾರವೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯ ಭೂಮಿಗೆ ಸಾರ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅದು ಸಾರದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಬೆಳೆಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಸಾರವು ನಶಿಸಿ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ರೈತನಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಶಕ್ತಿ ಇರುವ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಟ್ರಾಕ್ಟು ಎಂದು ಹಾಕಿ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಅವನ ಭಾರವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಮತ್ತೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ರೈತನಿಗೆ ಭಾರವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೊರೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ (ತರೀಕೆರೆ).—ನನ್ನಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೋ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟು ರಿಫೋರ್ಮ್ ಪ್ರಕಾರ ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡಾ 60 ರಷ್ಟು ಎಂದು ಇದ್ದುದನ್ನು ಶೇಕಡಾ 400 ಚಿಲ್ಲರೆಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ಕಂದಾಯ ವನ್ನು ಏನಿಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಗಣನವಾಗುತ್ತದೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟು ರಿಫೋರ್ಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಅದು ರೈತನಿಗೆ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉಪಯೋಗವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ರೈತರ ಶಕ್ತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ರಿಫೋರ್ಮ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುವುದು, ಇಂತಹ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪುನಃ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ರಿಫೋರ್ಮನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕೆಲವಾರು ಜೋಲನುಗಳು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ)

ಜೋನುಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದೂ ಕೂಡ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಜೋನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅದರ ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿನ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಜೋನಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಸಂತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಭಾಗ ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೇರಿದೆ, ಒಂದು ಭಾಗ ಸಮೀಪ-ಮಲೆನಾಡು ಆಗಿದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗ ಮೈದಾನದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬಹುತೇಕ ಭಾಗವನ್ನು ಜೋನು (1) ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಅದರಂತೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸುವಾಗ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಪಟ್ಟು ನಷ್ಟ, ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ನಷ್ಟ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತೋರಿಸಿರುವುದು ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಡಕೆ, ತೆಂಗು, ಎಲಕ್ಕಿ ಇವೆರಡು ಕರ್ಮಾಯಿಲ್ ಕಾಪುಗಳು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಡಕೆಯಾಗಲೇ ಕಾಫಿ ಯಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ಕೃಷಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅದರ ಬೆರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಬೆರೆ ಈಗ ಬಂದಿದೆ ಅದರ ರೈತರು ಈ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿದ್ದವರು ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಮಾರಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 119 ರಷ್ಟು 98 ರಷ್ಟು ಅಡಕೆ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅತ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಳೆಯಿಂದ ಬೆಳೆ ಮಾಡುವವನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ನಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ.

ಇಂಪೋರ್ಟ್ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಸಡಿಲವಾದರೆ ಅಡಿಕೆ ಬೆರೆ ತಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಅಡಿಕೆ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಡಿಕೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಸಸಿ ನೆಟ್ಟು 12 ವರ್ಷ ಕೃಷಿ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 12 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಫಸಲು ಬರುತ್ತದೆ. 10-12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅದರ ಕಂದಾಯದ ಏರಿಕೆ 88 ರಿಂದ 119 ವರೆಗೆ ಹೋಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಧರ್ಮ ಎಲ್ಲ, ಅರ್ಧ ಎಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಇದರ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಾದರೆ 2 ರೂ. ಇದ್ದುದು ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಸುಮಾರು 67-68 ಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ. ಇದರ ಏರಿಕೆ ಯಾವ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆ ಕೇವಲ ಮಳೆಯ ನೀರಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ಹನಿಮಳೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು ಪೂರ್ತಿ ಮಳೆ ಬಾರದೇ ಫಸಲು ಬಾರದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕಂದಾಯ ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ತಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ 68 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ.

5-30 P. M.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆ ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 7 ರೂಪಾಯಿ ಏರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಸರಾಸರಿ ನೋಡಿದರೆ ಬೆಳೆ 8 ಅಂಚು, 10 ಅಂಚು ಬಂದಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 7-8 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸರೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ರೈತನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಕೆಲವು ವರ್ಷದಿಂದ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಕಂದಾಯದ ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ವಿಹಿತ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಹಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪ ಪ್ರಸಾಪ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಕಂದಾಯ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಕಂದಾಯ ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಕಂದಾಯ ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ರೈತನಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಂದಾಯದ ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಸರಕಾರ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಟರ್ಗೇಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಜನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ವಿರೋಧ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಂದಾಯ ಏರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾರಣ ಕ್ರೋಸ್ಕರ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಕಂದಾಯ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ಜನರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ನೋಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಂದಾಯ ಏರಿಕೆ ಜೊತೆಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಇದ್ದು ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ಅನೇಕ ಜನರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ರೈತತ್ವ ಇಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅದುದರಿಂದ ಬೇಸಿಕ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ಟಾಬ್ ರೇಟ್‌ನಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಡಿ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ. ಕೆಲವೊಂದು ಕಾನೂನು ಕಾಯಿದೆಗಳ ಮೂಲಕ ರೈತ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವು ಅನ್-ಎಕ ನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಆಗುವುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನ್-ಎಕ ನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಇಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಗ್ರೇರಿಯನ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇದೆ. ರೈತನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾದರೆ ದೇಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಉದ್ಯಮ ಬೆಳೆಯುವ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಕರ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಕಂದಾಯ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ಪುನಃ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಪುನಃ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಕೂಡದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಕಂದಾಯ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇಂದು ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚ ವರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಹಣ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಕಂದಾಯ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ಈಗ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಸುಮಾರು 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಹೊರೆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ಭಾಗ ರೈತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಜನ ಮನಗಾಣಬೇಕು ಎಂದು ನಾವೆದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಯಿಂದ ಸರ್ವೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಾಗ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮಸ್ಕಾರ.

† ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ (ಅಫಜಲ್‌ಪುರ).—ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲೊಂದಕ್ಕೂ ತತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರ‍್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 120 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರ‍್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳುವೆಯಾಗತಕ್ಕ ಭೂಮಿ ಮೂವತ್ತೇಳೂವರೆಕೋಟಿ ಎಕರೆಗಳದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳುವೆ ಆಗತಕ್ಕ ಭೂಮಿಗೆ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ 3 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು

(ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾಪ್ ಗಣಪುಖ)

ಹೇಳಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ನೂರಕ್ಕೆ 80 ಜನರು ಒಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲರತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು, ಅಂದರೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಕಮ್‌ನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಟ್ಟು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಒಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲರ ತಕ್ಕ ಜನರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ವರಮಾನ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಶೇಕಡಾ 45ಕ್ಕೆ ವೇಲರವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 80ರಷ್ಟು ಇರತಕ್ಕ ಜನರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನ ಶೇಕಡಾ 45 ಇದೆ ಎಂತ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲುತನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದರೆ ಅವರು ಶೇಕಡಾ 20 ರಷ್ಟಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನ ಶೇಕಡಾ 55 ರಷ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಉಳುವುಗಾರರಿಗೆ ಅಥವಾ ಒಕ್ಕಲರಿಗೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನ ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವೀಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದವು, ಇಷ್ಟು ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದವು, ಇಷ್ಟು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದವು ಎಂಬುದಾಗಿ ತೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಈ ರಾ್ಯಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ವಸೂಲ್ಯಾದುವುದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವಿದೆ? ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ರಾಗೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರವೆಂಬುದು ಏನೂ ಉಳಿ ದಿಲ್ಲ, ಭೂಮಿ ನಿಸ್ಸಾರವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಫ಼ರ್ಮ್‌ಸೆಸರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಭೂಮಿಗೆ ಹೊಸ ಫರ್ಮಲಟಿಯನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತೋಕ್ತ ಮರುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಭೂಮಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ಎಕರೆಗೆ 96 ಪೌಂಡ್ ಫರ್ಮಲ್ಸೆಜರುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ಪೌಂಡು ಫರ್ಮಲ್ಸೆಜರುಗಳನ್ನೂ ಸಹಾ ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಫರ್ಮಲಟಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಭೂ ಉತ್ಪನ್ನವೂ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲುವರೆಗೆ ಯಾರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀನರ್ವ್ ಅಂಡ್ ಸೆಟರ್ಲೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲರತಕ್ಕ 39 ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ಒಂದೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವರದಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರಾಗಲೇ ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಾಗಿದೆ, ಕ್ಷಾಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಏನು ಬೆಳೆಯಾಗಿತ್ತು, ಸುಭಕ್ಷ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಏನು ಬೆಳೆಯಾಗಿತ್ತು, ಆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಏನಿತ್ತು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಯಾರೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಂಕೀ ಅಂಶಗಳ ಇರಾಖೆಯವರು ಕೆಲವು ಅಂಕೀ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೇಲಿರಣ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇರಾಖೆಯವರಿಗಾಗಿ ತೇಲಿರಣ್ ಮಾಡದಿರುವಂತೆ ತೇದಿಬರುತ್ತದೆ—ಎಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಒಂದು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಅಂಕೀ ಅಂಶಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟು ಶಿವಾಯ ಈ ಅಂಕೀ ಅಂಶಗಳ ಇರಾಖೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಇರಾಖೆಗೆ ಒಕ್ಕಲಗನಗೋಸ್ಕರವಾಗೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಒಕ್ಕಲಗನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ವಸೂಲಿಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರೊಂದು ನೆಟ್‌ಇನ್‌ಕಮ್‌ ಅನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ : ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಇರಾಖೆ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಇರಾಖೆಯವರು ಕರೆಯತಕ್ಕ ಆ ಒಂದು ನೆಟ್‌ ಇನ್‌ಕಮ್‌ ಎಂಬುದು ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಒಂದು ನೆಟ್‌ಇನ್‌ಕಮ್‌ ಅಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ. ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಲಾಭ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಆವರೇಟ್ ಪೇಡ್ ಔಟ್ ಕಾನ್ಸೈನ್ ವಿಧಾನ, ಇನ್ನೊಂದು ಆಕ್ಯುಯಲಿ ಪೆಯೆಂಟ್‌ ಔಟ್ ಕಾನ್ಸೈನ್ ವಿಧಾನ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿಯಿದೆ, ಆತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ಜನರು ಅಂದರೆ ಹಗಲಿರುಳೂ ಹೊಲದಲ್ಲಿಬಿದ್ದು ಸಾಯತಕ್ಕ ಜನರು ಎಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಕೂಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಇತರೇ ಗೊಬ್ಬರ ಬೇಜ ಇತ್ಯಾದಿ ಖರ್ಚುಗಳೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತವೆ, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ಆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೇನಿದೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ತಾಳಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ರೈತನಾದವನಿಗೆ ಆ ಕಸಬಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಜಮೀನಿನ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ಜನರ ಕೂಲಿ ಸಹಾ ಗಿಟ್ಟುವುದೇ ದುರ್ಲಭವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ದಾರಿಹೋಕರು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಟಾಟಿಸ್ಟಿಕಲ್ ಇರಾಖೆ ಯವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನೇ ಈ ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದರೆ ಆತನು ಈ ರೆಕ್ಕಾ

ಚಾರ ಹಾಕತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವೇ ಬೇರೆ. ಭೂಮಿಯ ಉಳುಮೆಗೇಗಿನು ಕೂಲಿಬಿತ್ತು, ಅಳುಕಾಳುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೂಲಿಯೇನು, ಬೀಜ ಗೊಬ್ಬರ ಖರ್ಚುಪ್ಪಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಹಿಡಿದು ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಏನು ರಾಧ ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಇಂಬುದಾಗಿ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ. ಆದರೆ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕವರು ಯಾವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ರೈತನಿಗೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ನೆಟ್ ಇನ್‌ಕಂ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ಮೆಥಡ್‌ನೋ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ನೆಟ್ ಇನ್‌ಕಂ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬರೀ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಏನಾ ಇದು ಕೈಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಇನ್‌ಕಂ ಅಲ್ಲ. ನಾವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಬ್ಯಾಂಕಿನ ವ್ಯವಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಸಾಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸಾಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಕಸೆಯಲ್ಲಿ ಷೇರುದಾರರಿಗೆ ದಿವಿಡೆಂಡನ್ನೂ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಆಂಥ ಒಂದು ಇನ್‌ಕಂ ಈ ಬೇಸಾಯಗಾರನಿಗಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದು ಸೊನ್ನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಈ ಅವರೇಜ್ ಪಯ್ಡ್ ಔಟ್‌ಕಾನ್ಸಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಇನ್‌ಕಂ ಸೊನ್ನೆ ಮಾತ್ರ. ಇದನ್ನು ಆಕ್ಟಿಯಲ್ ಪಯ್ಡ್ ಔಟ್‌ಕಾನ್ಸಿನ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದಾಗ, ಅಂದರೆ, ಭೂಮಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯುವುದು ಬೇಡ, ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ ಅಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ರಾಧ ಕಂಡರೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಕ್ಕಲಿಗೆ ಈ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ? ಯಾರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೇ. ಈ ದಿವಸ ಇಂಥ ಬೆಳೆಗೆ ಏನು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಲೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವರ ಗುತ್ತನ್ನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ನಮ್ಮ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡು ಬೇರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ್ದು, ಒಬ್ಬರಾಯನ ಕಾಲದ್ದು ತೋರದವರಲ್ಲ ನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹೀಗೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಕಣದಲ್ಲಿ ಬೀಳತಕ್ಕ ರಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರನೇ ಒಂದು ಪಾಲು ಅಥವಾ ಆರನೇ ಒಂದು ಪಾಲು ರೈತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಒಂದು ಮಾಮೂಲು ಪದ್ಧತಿ. ಅದನ್ನೇ ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನಿಗೆ ಕಣದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ಆತನಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸಿಟ್ ಇನ್‌ಕಂ ಅಂತಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾವಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ 1953-54ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಟೇಟುಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಎನ್‌ಕ್ಯೂರಿ ಕಮಿಟಿ ಎಂತ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ವಿಚಾರ ಕೂಡ ಇತ್ತು.

ಒಕ್ಕಲುತನದ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಯಾರು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸೇಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಟೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ರಿಬೇಟ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಸೇಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಯ ಮೇಲೆ ನರಾಸರಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಇದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಪೋರೇಷನ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ — ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬರಾಯನ ಕಾಲದಿಂದ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟೀಸ್‌ಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೊಗ್ರೆಸಿವ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಬರಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಈಗಿನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು. 300 ರಿಂದ 3000ದ ವರೆಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಎಷ್ಟು ಇನ್‌ಕಂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಇನ್‌ಕಂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಕಂ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 16 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇದೆ, ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್, ಕಲ್ಲು ವೇಟರ್ಸ್ 4 ಪರ್ಸೆಂಟ್, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪರ್‌ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇನ್‌ಕಂ ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಬೇಕು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಕಂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಧೋರಣೆ ತೋರಿ ನುಡುವುದರ ಬದಲು ಯಾವನು ಬೆಳೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಎನ್‌ಕ್ಯೂರಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ಜೋನಲ್ ಆವರೇಜ್ ರೇಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಾದ್ಯೋಗವನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸೇಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೂಲನೆಯದು ಎಂದರೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಏನಿದೆ ಅದರ ಮೇಲೆ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ

(ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಪುಖ)

ದೇವಪಮೆಂಟ್ ವರ್ಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಕು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಏನಿಲ್ಲ ಎಂದರೂ 25 ಪರ್ಮೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು 100 ಪರ್ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಾದಸಾಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ—ಒಕ್ಕಲಿಗರಿಗಾಗಿ ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಅದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ—ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಕೃಷಿಟಾ ಇನ್‌ಕಮ್ನು ಎಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿನವರೆಗೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಬಹಳ ವಿಪರೀತವಾದ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಕ್ಕಲಿಗ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಕನಸೆಪನಗಳು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇವೆ. ಇಂಥ ಸ್ಪೀಸ್‌ಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧದ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ರೈತನಿಗೆ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ತೀರಿನಬೇಕೋ ಏನೋ, ಅವನ ಹೊಲ ಮನೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಅವನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿನಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು. ಅನೇಕ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಸಲುವಾಗಿ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳದರೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಕೊವತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಇದೆ, ಯಾವನಿಗೆ ರೆಕಮಂಡೇಷನ್ ಪವರ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಯಾರಿಗೆ ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯೆನ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಕೂಡ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಎರಡೂವರೆ ಪರ್ಮೆಂಟ್‌ನಂತೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಡುವಿನ ನಿಮ್ಮ ವಿಜ್ಞೆ ಮೂಲಕ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ 8-9 ಪರ್ಮೆಂಟ್ ಬೇಕುತದೆ. ಈ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ನೀವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸೆಕ್ಷರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಗ್ರೂಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಕ್ಯಾನ್ಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದರೂ ಮಾಡಿರಿ ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಈ ಡೀಫರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ಯಲ್ಲಿ ಸಾರವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಟ್ ಇನ್‌ಕಂ ಅಂತ ಏನು ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಬಹಳ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಕನಾಮಿಕ್ಸ್‌ನ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ, ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್‌ನ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ರಾಶಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೋದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ರಾಶಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಆ ರಾಶಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಎನ್‌ಕ್ಯೆಸ್ಸರಿ ಕಮಿಷಿಯವರು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅವರ ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now adjourn to meet tomorrow at 8-30 a.m.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Thirty minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 10th April, 1965.